

Theses juridicae inaugurales

<https://hdl.handle.net/1874/288757>

4

THESES
IURIDICAE INAUGURALES,

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

IACOBI ANTONII FRUIN,

IUR. ROM. ET HOD. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS IURIDICAE DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus

SUMMISQUE IN

IURE ROMANO ET HODIERNO HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

IN ACADEMIA RHENO-TRAIECTINA

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTET

JOHANNES JACOBUS LEUVELING TJEENK,

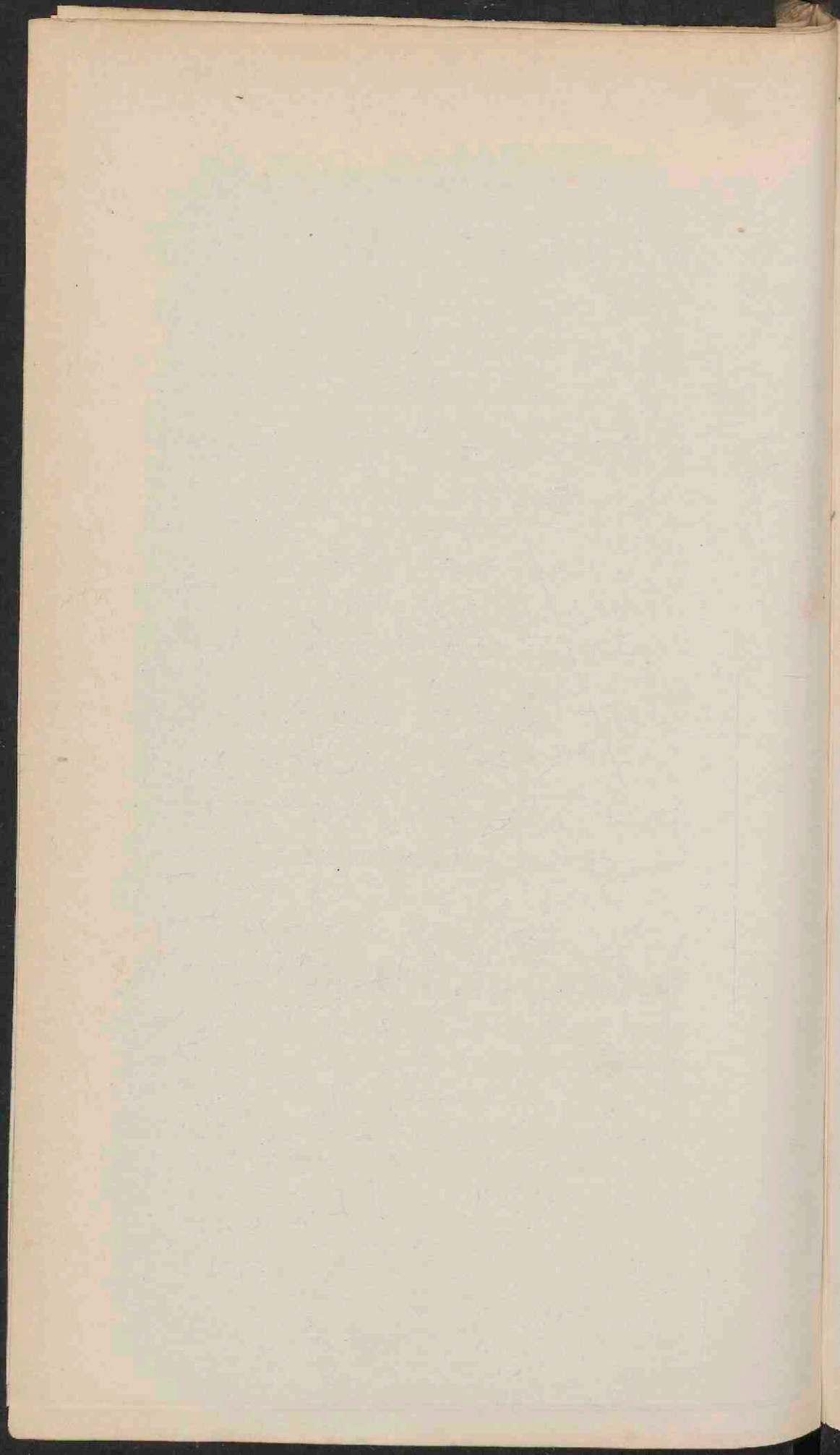
Amstelodamensis,

A. D. III M. MAII, A. MDCCCLXV, HORA II

Traiecti ad Rhenum,
APUD I. DE KRUYFF.

MDCCCLXV.

THESES.

I.

Utrum servitus praedii sit rustici an urbani non pendet a qualitate praedii dominantis.

II.

Recte PAULUS in lege 71 D. de fid. et mand. (46: 1) «quum duo rei promittendi sint et alteri heres exstiterit creditor, justa dubitatio est, utrum alter quoque liberatus sit, ac si soluta fuisset pecunia, an persona tantum exempta, confusa obligatione? Et puto, additione hereditatis, confusione obligationis, eximi personam.»

III.

Non assentior Cl. REIN (das Privatrecht und der Civilprocess der Römer p. 326). „Am wahrscheinlichsten und durch die Autorität des Theoph. unterstützt ist die Ansicht, dass man unter den genannten Servituten (alius tollendi stillicidii non recipiendi) die befreiung des servirenden Grundstücks von einer bisherigen Servitut zu denken habe, indem man die Freiheit eines Grundstücks durch Constituirung einer entgegengesetzten Servitut vermittelt habe.

IV.

Art. 90 C. C. non spectat eos, quorum matrimonium secundum art. 255 C. C. dissolutum est.

V.

Matrimonium non est verus contractus civilis.

VI.

Creditor sciens debitorem suum solvendo non esse, recte tamen accipit quod sibi debetur.

VII.

Qui ex jure privato non amplius est Neerlandus, ex jure tamen publico interdum Neerlandus esse pergīt.

VIII.

Ex art. 840 § 2 C. C. non sequitur dominum teneri ad refectiones majores faciendas.

IX.

Non facio cum adnotatoribus Amstelodamensibus ad art. 765: C. M. „bij vennootschappen onder een firma brengt het faillissement van de firma noodwendig mede de faillietverklaring der individuele leden.”

X.

Recte Cons. DE PINTO (Handl. tot het wetboek van koophandel II. pag. 29). „De koopman kan voor zijn dagboek zooveel afzonderlijke boeken bezigen, als de aard en het gerief zijner handelsverrigtingen noodig of nuttig maken.”

XI.

Praeceptum art. 36: § 2, C. M., improbandum mihi videtur.

XII.

Improbandum praeceptum legis nostrae, quo ordo

legitimus creditorum non nisi post rejectum concordatum constituitur.

XIII.

Pactum inter debitorem qui foro cessit et creditorem initum, quo huic plures quam ceteris creditoribus promittuntur centesimae, inutile est.

XIV.

Nulla est ratio cur iudex cantonalis non ad vitam creetur.

XV.

Codices Poenales militares A. 1814 et 1815 legis vi destituti videntur.

XVI

Suicidae socii recte punirentur.

XVII.

Invito quoque a principe gratia concedi potest.

XVIII.

Ante forocessionem declaratam bancruptor nemo accusari potest.

XIX.

Si ex art. 22 Cod. Quaest. Crim. mulier denuntiat, procuratio vel consensus mariti non requiritur.

XX.

In coloniis administrandis ante omnia respiciendum, quid justum, quid aequum sit, post demum quid intersit fisci.

XXI.

Teregt zegt BASTIAT (Harmonies Économiques p. 350): „Il est évident, que la concurrence c'est la liberté. Détruire la liberté d'agir c'est détruire la possibilité et par suite la faculté de choisir, de juger, de comparer, — c'est tuer l'intelligence, c'est tuer la pensée, c'est tuer l'homme.

XXII.

Indien de regering aan inlandsche fabrieken afzet verzekert door bij uitsluiting bij deze hare benoedigheden aan te schaffen, benadeelt zij de nijverheid.

XXIII.

Met het oog op de belangen der nijverheid bestaan er tegen het verleenen van octrooijen voor uitvinding gewigtige bezwaren.

19 1574